

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4T/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010084
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7914010084.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. 8. 2015 v Trebišove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. I. G. L. Y. A. F. Y. D., A.. XX. X. XXXX v Trebišove, trvale bytom I. XXX, zamestnaný v spoločnosti Združenie obcí pre separovaný zber Zemplín,

s a o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod skutku obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

„dňa 24. 5. 2013 v čase okolo 09.05 hod. viedol motorové vozidlo zn. Avia 31 ev. č. S. XXX W., F. J. D. Q. E. M., kde pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho vozidla a nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. Renault Thalia, ev. č. O. XXX I., ktoré viedol vodič U. U. po ulici Hlavnej smerom od obce Veľaty, kde svojim spôsobom jazdy vytvoril pre vodiča U. U. náhlu prekážku, ktorý zmenou jazdy svojím vozidlom narazil do oplotenia rodinného domu č. XX/XX A. J.. M. Q. E. M., pričom v dôsledku nárazu utrpel spolujazdec vo vozidle Renault Thalia U. M. zranenia, a to zlomeninu jablčka ľavej dolnej končatiny s dobou liečenia v trvaní nad 42 dní“,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodených: U. M., A.. XX. XX. XXXX Q. D., S. W. Q., F. XX/XX a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamatyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 36937874, s nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišove podal dňa 7. 2. 2014 na U. I. obžalobu pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Samosudca Okresného súdu Trebišov dňa 25. 2. 2014 pod sp. zn. 4T/19/2014 vydal trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, výkon tohto trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto trestnému rozkazu obvinený prostredníctvom obhajcu podal v zákonnej lehote odpor a v jeho dôvodoch uviedol, že zo strany obžalovaného bol trestný čin už v prípravnom konaní popieraný, na oporu svojho tvrdenia označil ako svedkov P. I. a Q. O., z ktorých výpovedí je zrejmé, že svojím spôsobom jazdy nevytvoril pre vodiča U. U. náhlu prekážku a teda nezavinil dopravnú nehodu.

Samosudca nariadil hlavné pojednávanie vo veci na dni 12. 6. 2014, na ktorom obžalovaný prehlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Následne súd pristúpil k vykonaniu dokazovania na hlavnom pojednávaní, a to výsluchom obžalovaného. V rámci svojho výsluchu obžalovaný v celom rozsahu zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, pričom spresnil, že v čase nehody stál na krajnici, mal zapnuté výstražné svetlá, pričom na voznici vozidla na nachádzali osoby, ktoré mu boli v tento deň pridelené a upravovali a presúvali nazbieraný odpad.

V dôsledku zmeny v pridelovaní súdnych spisov na základe Dodatku č. 4 k Rozvrhu práce Okresného súdu Trebišov zo dňa 16. 8. 2014, bola táto trestná veci pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi tunajšieho súdu JUDr. Ladislavovi Bujňákovi. Následne bol vo veci nariadený termín hlavného pojednávania na deň 26. 3. 2015, po otvorení ktorého obžalovaný súhlasil so zmenou v osobe samosudcu a súhlasil s tým, aby sa v hlavnom pojednávaní pokračovalo. Uvedené hlavné pojednávanie bolo odročené na deň 14. 5. 2015, na ktorom boli vypočutí predvolaní svedkovia P. I. Y. Q. O..

Z výpovede svedka P. I. bolo zistené, že v ten deň sa spolu s kolegom Q. O. nachádzal na korbe vozidla Avia, kde presúvali nazbieraný odpad. Po začutí buchtu sa Avia nachádzala pri pravej krajnici vozovky pred obecným úradom smerom na obec Kysta a v tom čase vozidlo stálo.

Úplne totožná bola výpoveď ďalšieho svedka Q. O., ktorý uviedol, že v čase, keď bol s kolegom I. na korbe vozidla a presúvali odpad, vozidlo Avia stálo, nakoľko je proti predpisom, aby v tom čase bolo v pohybe, keďže by mohlo dôjsť k nejakému zraneniu. Taktiež svedok vypovedal, že keď počul náraz, s určitosťou vie povedať, že vozidlo Avia v pohybe nebolo a že stálo.

Následne súd s prihliadnutím na návrhy obhajoby, resp. prokurátora, pokiaľ ide o ďalšie dokazovanie odročil hlavné pojednávanie na deň 6. 8. 2015, na ktorom v pozícii svedka vypočul U. U., teda účastníka dopravnej nehody, vodiča osobného motorového vozidla Renault Thalia. Svedok uviedol, že v ten deň viedol uvedené motorové vozidlo po hlavnej ceste, keď mu z vedľajšej cesty do jeho dráhy vošla Avia, v dôsledku čoho nemal inú možnosť ako tú, že strhol vozidlo z cesty do oplotenia rodinného domu. Doplnil, že v ten deň bolo mokro a pršalo. Čo sa týka rýchlosti jazdy, svedok uviedol, že išiel zhruba 40 až 50 km/hod. a keď zbadal vozidlo Avia, začal brzdiť a snažil sa mu vyhnúť.

Súd pristúpil k výsluchu svedka U. Q. X., v tom čase príslušníka ODI Trebišov, ktorý bol ako policajt dopravného inšpektorátu privolaný k dopravnej nehode. Po príchode na miesto nehody vykonal všetky potrebné úkony, zadokumentoval miesto dopravnej nehody a obaja vodiči boli podrobení dychovým skúškam, ktoré boli negatívne. Doplnil, že k dopravnej nehode nebol privolaný znalec z odboru dopravy a vzhľadom na časový odstup si už presne nepamätá, či na vozovke boli nejaké brzdné dráhy, no spomína si na to, že vozovka bola mokrá.

Súd vypočul taktiež znalca Ing. Milana Toropilu, ktorý v danej veci vypracoval znalecký posudok, pričom je potrebné zdôrazniť, že následne boli vypracované dva doplnky k tomuto znaleckému posudku. Z jeho výpovede súd zistil, že prvotný znalecký posudok vypracoval len na podklade výpovede vodiča osobného motorového vozidla, pričom vyvodil záver, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Avie, ktorý vytvoril vodičovi osobného motorového vozidla náhlu prekážku. K úplne opačnému záveru dospel znalec pri vypracovaní doplnku č. 1 k znaleckému posudku, kde už vychádzal aj z výpovedí svedkov P. I. Y. Q. O., ktorí zhodne uviedli, že v momente, keď počuli náraz, vozidlo Avia stálo a teda jedinou technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča osobného motorového vozidla. V tomto doplnku znalec zdôraznil, že vodič Avie nemohol dopravnej nehode zabrániť a vodič osobného motorového vozidla mohol dopravnej nehode zabrániť, keby vykonal obchádzanie vozidla Avia v súlade s dopravnými predpismi a keby nezišiel z cesty na pravostranný vjazd do rodinného domu, kde narazil do oplotenia. Z uvedeného vyplýva, že vodič vozidla Avia nevytvoril vodičovi osobného motorového vozidla náhlu prekážku. Vzhľadom na odlišné závery

bola vo veci vykonaná rekonštrukcia dňa 2. 12. 2013 a na jej podklade vypracovaný doplnok č. 2 k znaleckému posudku, kde znalec opätovne dospel k záveru, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Avie. Súčasne znalec uviedol, že verzia dopravnej nehody podľa výpovede vodiča osobného motorového vozidla na vyšetrovacom pokuse bola z technického hľadiska prijateľná.

V súhrne možno uzavrieť, že znalecké dokazovanie vykonané v prípravnom konaní, ako aj samotný výsluch znalca na hlavnom pojednávaní, úplne jednoznačne nepotvrdil, ale ani nevyvrátil dohady o tom, ktorý z vodičov nesprávnou technikou jazdy zapríčinil dopravnú nehodu. Znalec vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že k rôznym záverom v rámci znaleckého posudku, resp. oboch dodatkov, dospel len na základe výpovedí oboch vodičov, svedkov, resp. na základe rekonštrukcie. Súd sa v tomto ohľade stotožňuje s názorom obhajoby, že kontrolné znalecké dokazovanie by bolo nadbytočné, nakoľko nový znalec by opätovne vychádzal len zo spisového materiálu a vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody, by bolo obtiažne, ba priam nemožné, hodnoverne stanoviť príčiny a vinníka dopravnej nehody.

Súd považuje za potrebné doplniť, že rozhodovanie o vine, resp. nevine, v rámci trestného konania vo veciach dopravných nehôd, je nesmierne obtiažne, najmä ak bezprostredne po samotnej dopravnej nehode nie sú zo strany príslušných inštitúcií a orgánov dôkladne zabezpečené dôkazy, a to najmä výsluchy či už samotných účastníkov dopravnej nehody, ale aj prípadných svedkov. Dôkladné zdokumentovanie dopravnej nehody je úkonom neopakovateľným, pričom na tomto podklade následne prebieha celé vyšetrovanie, vrátane znaleckého dokazovania. Samotný znalec uviedol, že znalecký posudok a doplnky k nemu boli vypracované len na základe podkladov, ktoré boli zabezpečené, ako aj na základe výpovedí účastníkov dopravnej nehody a svedeckých výpovedí, ktoré boli učené v rámci prípravného konania, avšak nie bezprostredne po dopravnej nehode, čo by mohlo mať zásadný vplyv na celkový pohľad dopravnej nehody. Preto dáva súd za pravdu obhajobe, že bolo chybou príslušníkov dopravnej polície, keď po dopravnej nehode neboli vypočutí svedkovia P. I. Y. Q. O., kedy by vedeli hodnoverným spôsobom opísať priebeh dopravnej nehody. Títo boli vypočutí v rámci prípravného konania viackrát, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom zhodne uviedli, že v čase nárazu nákladne vozidlo Avia stálo, a teda nebolo v pohybe, z čoho možno vyvodíť záver, že obžalovaný nemohol vytvoriť pre vodiča osobného motorového vozidla náhlu prekážku. Skôr je pravdepodobné, že vodič osobného motorového vozidla nesprávnou technikou jazdy zišiel z vozovky a narazil do oplotenia rodinného domu, namiesto toho, aby plynule prechádzal stojace nákladne vozidlo Avia z ľavej strany.

V prospech verzie vodiča osobného motorového vozidla vypovedal poškodený U. M., ktorý bol jeho spolujazdcom, avšak súd považuje túto jeho výpoveď za účelovú a tendenčnú, keďže je s vodičom osobného motorového vozidla U. U. v priateľskom vzťahu. Obžalovaný sa k výpovedi poškodeného vyjadril v tom smere, že okamžite po dopravnej nehode prišiel k havarovanému osobnému motorovému vozidlu a spolujazdec (poškodený) kričal na vodiča, že sa to stalo preto, lebo išiel príliš rýchlo a vozovka bola mokrá. Túto skutočnosť nevyvrátil ani znalec v rámci svojho výsluchu, keď konštatoval, že rýchlosť osobného motorového vozidla nie je možné presne posúdiť, a teda mohol ísť aj 70 km/hod. alebo viac.

Súd vykonal taktiež ďalšie dokazovanie, a to prečítaním a oboznámením znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, ktorým boli určené zranenia poškodeného U. M., a to zlomenina jabĺčka vľavo s posunom, pričom sa jedná o úraz ťažkého stupňa.

Zo zápisov o dychových skúškach bolo zistené, že po dopravnej nehode ani jeden z vodičov nebol pod vplyvom alkoholu. Z evidenčnej karty obžalovaného bolo konštatované, že v poslednom období sa dopustil jedného priestupku na úseku dopravy, a to v roku 2012, kedy mu bola uložená pokuta 60,- Eur za porušenie povinností vodiča. Z tohto dôkazu vyplýva, že obžalovaný sa ako vodič dopravných prostriedkov nedopúšťa pravidelne priestupkov na úseku dopravy.

Z pracovného posudku zamestnávateľa obžalovaného, Združenia obcí pre separovaný zber Zemplín, n. o., Cejkov, bolo zistené, že obžalovaný je zamestnancom tejto organizácie od 12. 3. 2013, vykonáva funkciu vodiča a svoje povinnosti si plní zodpovedne, je spoľahlivý, svedomitý, prispôsobivý, nekonfliktný, miernej povahy a ústretový voči svojim spolupracovníkom. Doposiaľ nebol disciplinárne riešený.

Z charakteristiky Obce Cejkov bolo zistené, že obžalovaný je ženatý, s manželkou nežijú v spoločnej domácnosti, majú dve dospelé deti a je zamestnaný vo vyššie menovanej spoločnosti. V obci vlastní rodinný dom a jeho správanie je hodnotené kladne, medzi občanmi je obľúbený. Z odpisu registra trestov bolo konštatované, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku, ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa názoru súdu ide o základné zásady trestného konania, najmä zásadu bezprostrednosti, ústnosti a kontradiktórnosti. Uvedené potvrdzuje taktiež samotná zásada bezprostrednosti uvedená v § 2 ods. 19 Trestného poriadku, podľa ktorej, pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Súd považuje za potrebné spomenúť, že v tomto trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania v rámci súdneho konania vyplynuli zjavné pochybnosti o vine obžalovaného. K tomuto záveru súd dospel na základe výpovede obžalovaného, no najmä zo svedeckých výpovedí svedkov P. I. Y. Q. O., ktorí zhodne potvrdili, že v čase nárazu osobného motorového vozidla do oplotenia rodinného domu vozidlo Avia stálo. Zjavné pochybnosti vyplynuli taktiež zo znaleckého dokazovania, o čom svedčí rozdielnosť záverov, ku ktorým znalec dospel v znaleckom posudku, resp. v ďalších dvoch dodatkoch k nemu. K rozdielnym záverom znalec dospel len na základe výpovedí obžalovaného, poškodeného, svedkov a rekonštrukcie. Za tejto situácie súd vyhodnotil, že ďalšie nové znalecké dokazovanie by nerozptýlilo zistené pochybnosti a bolo by neúčelné. Preto súd dáva za pravdu obhajobe, že po dôkladne vykonanom dokazovaní sú v tejto veci zjavné pochybnosti a v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech páchatel'a) nie je možné ustáliť vinu obžalovaného tak, ako sa domnieva obžaloba. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní došlo k zásadnej zmene celej dôkaznej situácie a preto súd nemal inú možnosť ako rozhodnúť v súlade s vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

O škode súd rozhodol podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, keďže obžalovaného spod obžaloby oslobodil, odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné dôvody, skutkové zistenia ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania pred súdom bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu v Košiciach.